

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα τοῦ Ἅγίου Ἑορτὴ¹
δὲν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων,
ἡ τούτου Ἀκολουθία φάλλεται,
καθώς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Οἱ ιερεῖς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Οἱ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Οἱ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Οἱ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὅναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Οἱ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

έννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύλοις ὀρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἔκει ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασσας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, τὴν α' στάσιν. Εἴτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΓΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἄχος πάπα φ

K^{Πα} ν ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
 ει σα κου ου σο ο ον μου **K^{κε}** ει σα κου σο ο ον μου
K^ν ν ρι ι ε ε κε ε ε κρα
 ξα α προ ο ος σε **ει** σα α α α κου σο ον
 μη προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
 σε ω ω ω ως μου **εν** τω κε κρα γε ναι με
 ε προ ο ος σε ε **ει** σα κου σο ον μου **K^ν** ν ρι ι
Πα
 ε **μ**
Πα
K^α α τεν θυν θη τω η προ ο ο ο σεν εν χη
 η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι ο
 ο ο ον σου **ε** παρσις τω ω ω ων χει ρω ω ων
 μου ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη η **ει**
 σα κου σο ον μου **K^ν** ν ρι ι ε **μ**

Ἡ Στιχολογία.

πχ

Θ Πα ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου **υ** **ϙ**

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις **ϙ**

Σ Πα υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι

ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των ε κλεκτων αν

των **ϙ**

Π Πα αι δευ σει με δι καιος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με **ἢ** ε λαιον **δε** α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κε φα

λη ην μου **ϙ**

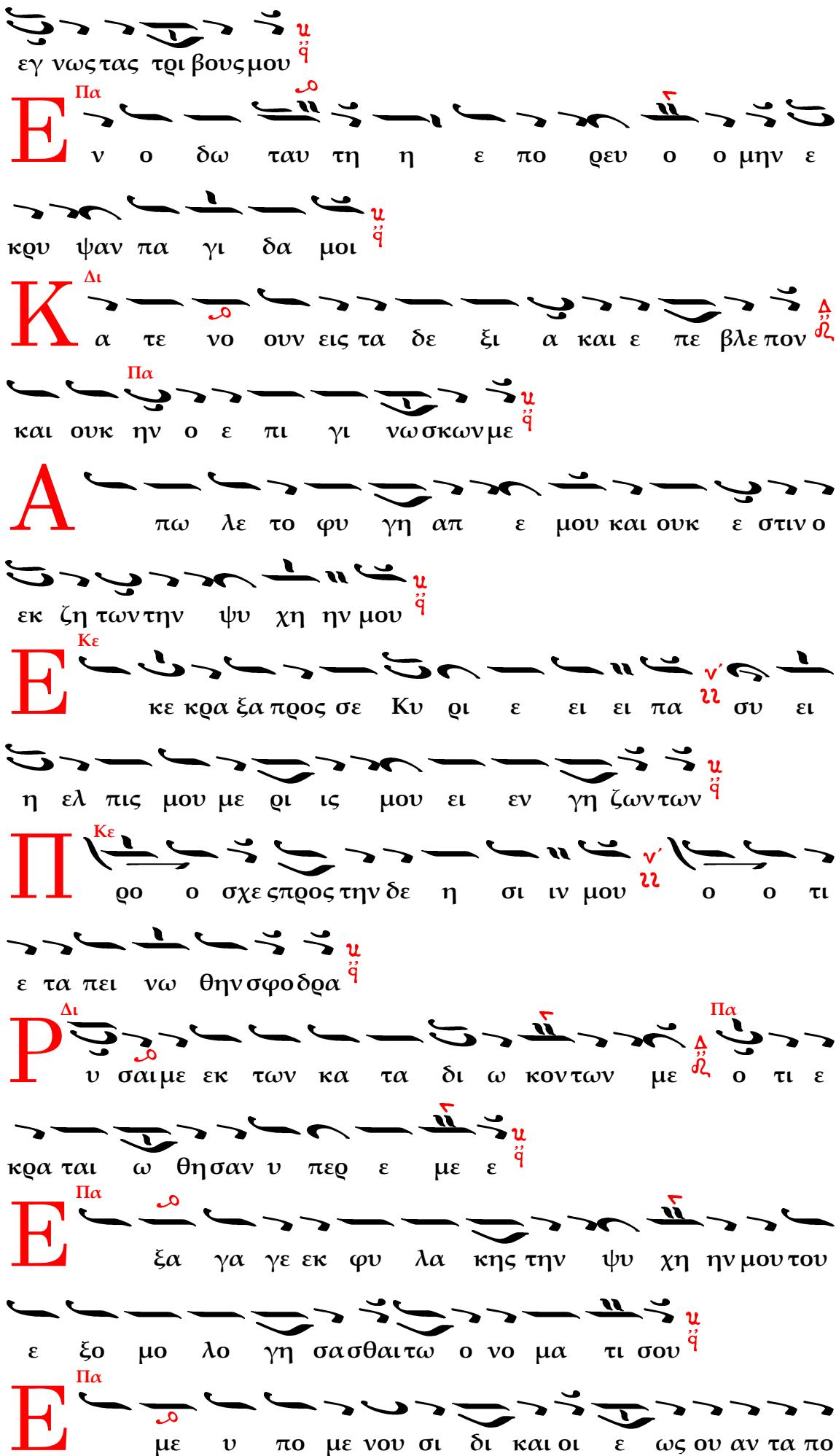
O ι τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο κι

αις αν των **ϙ** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αν των **ϙ**

A κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ^Δ
 ω σει πα χος γης ερ δα γη ε πι της γης ^Δ
 δι ε
 σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρατον A α δην ^u
 Ο ^o
 τι προς σε Ku ν ρι ε Ku ρι ε οι οφθαλ
 μοι οι μουν ^Δ
 ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
 χη ην μου ^u
 Φ ^o
 ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
 σαν το ο μοι ^Δ
 και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
 την α νο μι ι αν ^u
 Π ^{πα}
 ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
 λοι ^Δ
 κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ
 ε ως αν πα ρε ελ
 θω ^u
 Φ ^o
 ω νη η μου προς Ku ρι ον ε κε κραξα φω
 νη μου προς Ku ν ρι ον ε δε η η θην ^u
 E ^{πα}
 κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
 μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^u
 E ^{πα}
 ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

 εγ νως τας τρι βους μου **υ**
E πα ν ο δω ταυ τη η ε πο ρεν ο ο μην ε
 κρι ψαν πα γι δα μοι **υ**
K Δι α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον **Δ**
και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με **υ**
A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
 εκ ζη των την ψυ χη ην μου **υ**
E Κε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα **υ** συ ει
 η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων **υ**
Π Κε ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου **υ** ο ο τι
 ε τα πει νω θην σφοδρα **υ**
P Δι ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με **Δ** ο τι ε
 κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε **υ**
E πα ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
 ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σου **υ**
E πα με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

 δω ως μοι **υ**
E ^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε
 ει σα κουσον της φω νη ης μου **υ**
Γ ^{Κε} ε νη θη η τω τα ω τα σουπρο σε χοντα **υ** εις την
 φω νηντης δε η σε ω ω ως μου **υ**

Ίστωμεν στίχους Γ', καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου, δευτεροῦντες αὐτά.

Τόνος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; δτὶ παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Χαίροις Ἀρχιερέων κανών, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων· ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ· τῆς ἀγάπης ὥριθρον μὴ κενούμενον· φωστὴρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὅργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῦς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος. Ἀνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χαίροις Ἀρχιερέων κανών ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θείᾳ χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἀρειον, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· πάντας τοὺς Ὁρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἐνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς δόμοιούσιον, Πατρὶ προανάρχω, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὅφιν χρυσοῦν εἰργάσω· καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμάς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας· νυκτὸς βασιλεῖ δέ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἱάσω, τῇ καθ' ὑπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν Ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἣς ἀναβλύζεις, ἵαμάτων θεῖα ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ζ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός ...

Δόξα. Ἀνατολίου.

Ἄχος Λαός

Δ Πα
ο ξα Πα τροι και γι ω ω ^π και A γι ω Πνε ε
ε εν μα α α α τι ^π

Ο Πα
σι ε πα τερο μα κα ρι ε Σπυ ρι ε ε δω ων
σο ο φε ^π την νε κρανω ω σπε ερ ζω ω σαν ^ρ ε πη
ρω τας δι ε α γα α α πη ην Θε ε ε ου ^π ο
φιν δε με τε βα α λε ε ες ει εις χρον ν σον ^π ο πε
νι ε αν α α σκων ^π ρυ σιν δε E πε ε σχες πο
ο τα α μου ^ρ συ υμ πα θη η η σα ας λα α

α ω βα σι λει δε πα ρε ε στη ης ι α α τηρ
 τη η προ νοι οι οι α α Θε ε ε ου ^π_ρ νε
 κρους δε πα λιν η γει ει ρας ως αυ του ου^π ου μα
 α θη η η της ^π_ρ την πι στιν δε Ε τρα νω ω σας α
 να με ε σον πα τε ε ρων πο ολ λων ^π_ρ πα αν τα ου
 ουν ι ι σχυ ν ων ^ρ_π εν τω εν δυ να μουν τι σε ε
 ε ε χρι ι ι ι στω ^π_ρ αυ τον και νυν ι κε τευ
 ε ^ρ_π σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων ^π_ρ

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἔχος ἄπειπα

K ^{Πα} αι νυ ν νν και αι αι α α ει και εις
 τα 8 8ς αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω ω
 νων α α α μην ^π

Σ ^{Πα} πη η λαι ο ον ε ε εν τρε ε πι ι ι ζου ^Δ
 η Α μνα ας γαρ η η η κει ει ^Δ εμ βρυον φε ε ρου
 σα α χρι ι ι στον ^π φα τνη δε ε υ υ υ πο ο

δε ε ε χουν Δι τον τω λο γω λυ ν σα αν τα της
 α λο γου πρα α α α ξε ε ε ε ως Δι η μα ας
 τους γη η γε ε ε νεις Πα ποι με νες α α α γρα αν
 λου ου ουν τες Δι μαρ τυ ρει ει ει τε θα αν μα το
 ο φρι ι ι κτον Πα και μα γοι ε ε εκ Πε ερ σι
 ι ι δος Δι χρου σον και λι ι βα α νο ο ον και αι σμι
 ν νρ ναν Δι τω βα σι λει ει προ σα α ξα α α
 τε Πα ο τι ω φθη Κυ ρι ι ος εκ Παρ θε ε νου
 Μη η η τρος Πα ον περ και κυ ψα α σα α α δου λι ι
 κως η Μη τηρ προ ο ο σε κυ ν νη η η σε Δι
 και προ σε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αν της Δι πως
 ε νε σπα α α α ρη η η ης μοι Δι η πως μοι ε
 ε ε νε ε φυ ν ν ης Δι ο Λυ τρω τη ης μου και Θε ο
 ο ο ο ος Δι

***

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

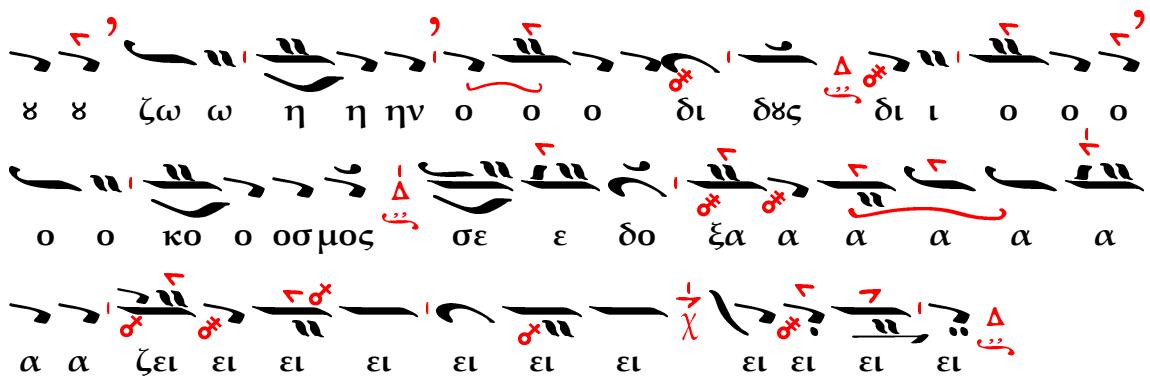
Ο διάκονος· Σοφία· ὁρθοί.

Ο προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίαις, * Γεὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

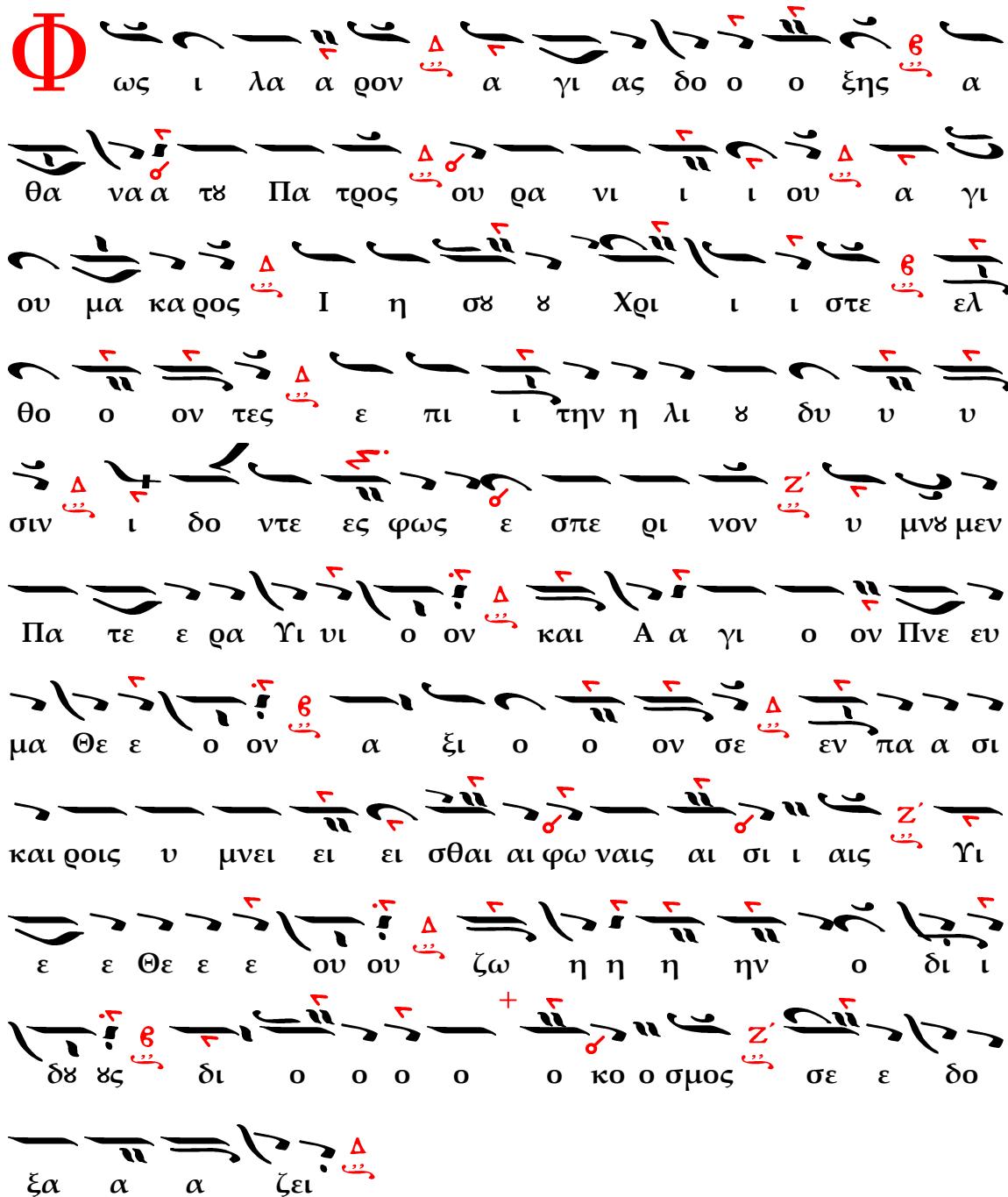
Ὕχος Δι Θ.

Φως ι λα α δο ο ον α γι ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ον δν ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε 8

Ίωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ὕχος ἡ Αἰθ

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

‘Ο διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ὕχος Ἀλλῆς Νη 2

I δη 8 δη εν λο γει ει τε τον Ku ρι ον Δ
πα αν τες οι δη 8 λοι Ku ρι 8 Δ

Στίχ. α'. Οι ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, Δ
εν αν λαις οι οι κα 8 Δ
Θε ον η μων Δ

I δη 8 δη εν λο γει ει τε τον Ku ρι ον Δ
πα αν τες οι δη 8 λοι Ku ρι 8 Δ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια Δ
και εν λο γει τε ε τον Ku ρι ον Δ

I δη 8 δη εν λο γει ει τε τον Ku ρι ον Δ
πα αν τες οι δη 8 λοι Ku ρι 1 8 8 8 8 Δ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ὕχος Δι -θη

K ν ρι ος ει σα κα σε ται μη Δ
κε κρα γε ε ναι με προσαν τον Δ

κε κρα γε ε ναι με προσαν τον Δ

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με καὶ

ει σα κ8σοντηςπροσευ χη ης μ8
K ν ν φι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω

κε κρα γε ε ναι με προςαν τον
Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸν κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

K ν ν φι ος ει σα κ8 σε ται αι μ8 εν τω

κε κρα γε ναι με προς αν το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἔχος Παρ

T ο ε λε ος σ8 Κν φι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαςτας η με φαστηςζω ης μ8

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον
χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

T ο ε λε ος σ8 Κν φι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαςτας η με φαστηςζω ης μ8

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ
φοβηθήσομαι κακά Δ συντριψώ μετεπάσχει Δ ει Δ

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἄγαρ Κεφαλῆ

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με
και εν τη δυ να μει σ8 κοι νεις με **υ** **q**

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με
και εν τη δυ να μει σ8 κοι νεις με **υ**

Στίχ. β'. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι **καὶ** **ο** **χ** **Κυ** **ρι** **ος**

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ὕχος πτῶ Διθ

H βο η θει α α μ8 πα ρα Ku ρι ι ι

τ8 Δ ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ε

Στίχ. α'. Ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη Δ πα πτῶ ο θεν η ξει

η βο η θει α μ8 Δ

H βο η θει α α μ8 πα ρα Ku ρι ι ι

τ8 Δ ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ε

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ Δ πα πτῶ φυ λα ξει

την ψυ χην σ8 ο Ku ρι ος Δ

H βο η θει α μ8 πα ρα Ku ρι ι 8 Ζ τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην χ γη η

ην Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ὕχος φτῶ Γα φ

O Γα Νη πτῶ θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δ το ε λε

Γα πτῶ ο ος σ8 προ φθα α σει με η

Στίχος α'. Ξε λα με εκ των εχ θρων μη ο Θε
 Οσ δι και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ
 τρω σαι αι με η
O Θε οσ α ντι λη πτωρ μη ει δι το ε λε
 ο οσ σθ προ φθα α σει με η
Στίχος β'. Ρυ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
 α νο μι αν δι και εξ αν δρων αι μα των σω σον
 με η
O Θε οσ α ντι λη πτωρ μη ει δι το ε λε ο
 οσ σθ προ φθα σει με ε ε ε η
 ***

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ζήτει αύτὰ εἰς τὴν σ' τοῦ παρόντος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ἱ 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

[γ' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· τε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἔγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἀνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θυητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὃ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρω· καὶ μακάριος ἀνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ

Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἔγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη φευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ὁρματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὔθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ι' 31-32, ια' 1-12).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὅβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾶ σοφίαν. Τελειότης εὔθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὡφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ὁρίσεται ἀπὸ θανάτου. Αποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὁρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ὁρίσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὅλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὅλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων, εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὔθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἦ δόλος ἀπατῆσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος

άμαυροι τὰ καλά, καὶ ὁμοβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ιδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ ἱερεῖς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως:

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Νεφέλην σε φωτός. Ἡχος Λ Πα φ

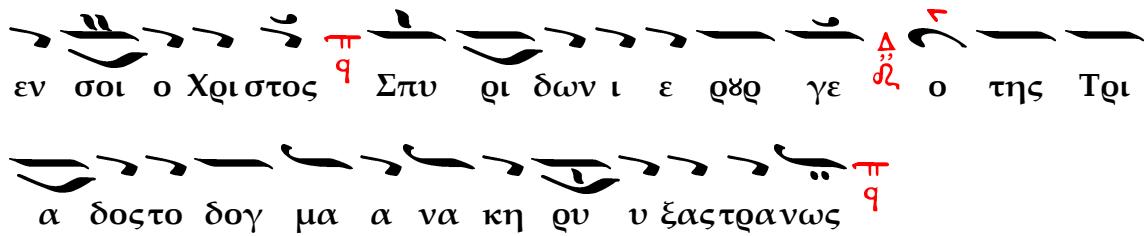
Π α νη γν ρις φαι δρα ι ε ρα παν δαι σι ι
α Δ δευ τε πι στοι με θε ξω μεν π Σπυ ρι ι δων
η μας και γαρ συγ κα λει ει ται Δ ε στι α τωρ ων
πνευ μα τι κος π ου η τρα πε ζα θει ει α Δ η
δε ε α α τα θαν μα τα Δ αι πρα ξεις α θα να τοι π
αν τα μι μη σω με θα Δ το πρα ον το α κα
κον Δ το α πλαν το φι λανθρωπον π το πε ρι πα ντας σο
φον Δ εν οις εν Αρ χι ε ρευ σιν ως φως ε ξε ε λα αμ
ψεν π

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου

Δ ο θα να τος τα ο σι ι

8 αυ τ⁸ Δ
Mε γι στων ποι η της α οε των και θαυ μα α
 των Δ α νε δει χθης Σπυ ρι ι δωνσο φε π⁹ ταις μεν σ8 κα
 ταφαι δρυ νας τον βι ι ον Δ υ περ φε γγος το η λι
 α κον π⁹ τοις δε κα τα λαμ πρυ υ νας Δ κοσμον το ον πε ρι
 γει ον Δ υ πε ερ αστραπα ας 8 ρα ν8 π⁹ αμ φοι οιν ω
 ραι ο τατος Δ δει κνυ με νος Ο σι ε Δ τοις προ σφευ γ8
 σιν εν πι στειταις προ στα σι ι αι αις σ8
Στίχ. Οι ιερείς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην Δ
 και οι ο

σι οι οι σ8 αγαλ λι α σον ται Δ
Ωθαυ μα τος φρι κτ8 η νε κρα πυ θο με ε
 νω Δ φω νην ζω ω σαν σοι δε δω κεν π⁹ ο ρ8ς δε τ8 πο τα
 μ8 α νε στα α λη Δ δι α λο γ8 σ8 προ στα κτι κ8 π⁹
 η τ8 Α να κτος νο ο σος Δ εν χη σ8 φυ υ γα δευ
 ε ται Δ ο Ο φις εις ει δος χρυ σ8 Δ α ντι με τηλ λα
 τετ το π⁹ νε κροι οι ε ξη γερ θη σαν Δ ε νηρ γει γαρ

 εν σοι ο Χριστος **π** Σπυ ρι δων τ ε ρθρ γε **Δ** ο της Τρι
 α δοςτο δογ μα α να κη ρυ υ ξαστρανως **π**

Δόξα. Γερμανοῦ.

Ἄγχος Δι Θ

Δο ο ο ο ξα Πα α α τρι τι και Υι νι ω και
 A γι τ ω Πνε ε εν μα τι **Δ**

Iε ραρ χων το θει ει ον κει μη η η λι ον **Δ**
 πα τερ ο ο σι ε Σπυ υ ρι τι δων σο ο φε **Δ** συ
 εν α ρε ται αι αιαις α να α δε ε ε δειει ει ει
 ξαι **Θ** ο ο θεν της Εκ κλη σι ας προ στα της γε ε
 νο ο με ε ε νος **Δ** αι ρε σι α α α αρχας ε
 ε ξω ω ω θη η η η σας **Θ** και του Α ρει ει ον
 το βλασφηη μο ον συ νο δι κως εις γη ην κα α α τη
 δα α φι τι τι σας **v** δι ο θα αν μα του ουρ γων εν
 ερ γω ω και αι αι λο ο ο γω **Δ** τον Σω τη ρα
 α ι κε ε ε τε ε ε ευ ε **Δ** σω θη η ναι

τα ας ψυ χα α ας η η η η μων Δ

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Kαι νυ ν υ ν υ νκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην Δ

Iδου και ρο ος ηγ γι ι κε της σω τη ρι ας η η
μων Δ ευ τρε πι ι ζου σπη η η λαι αι αι αι ον Δ
η Παρ θε νος εγ γι ζει ει του τε ε κειν Θ Βη θλε
ε εμ γη η η I ου ου δα Δ τερ που και α α α
γα α αλλου Δ ο τι εκ σου α να α τε ε ταλκεν ο
Κυ ν ρι ι ος η η μων Δ α κου σα α τε ο ο ρη
και βου ου νοι οι Δ και τα πε ρι χω ω ρα α της
I ι ου δαι αι αι αι ας Δ ο τι ε ερ χε ε ται Χρι ι
στος Δ ι να σω ση ον ε πλα α σεν α α α αν
θρω ω ω ω πον Δ ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω
πο ο ο ος Δ

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
‘Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ¹
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**‘Ο Ἱερέυς· ‘Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ²
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

‘Ο χορός· Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

‘Ηχος Λαζαρίου

Tης συ νο δε της πρωτης α νε δειχ θης ν περ μα
χος ^Δκαιθαν μα τρο γος θε ο φο ρε Σπιν ρι ^Δι δων πα τηρ
η μων ^Δ δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις ^Δκαι
ο φιν εις χρυ σθν με τε βα λες ^Δ και εν τω μελ πειν τας

α γι ας σθ εν χας α γγε λγε ε ε σχες συλ λει τθδ
 γε θν τας σοι ι ε ρω τα τε δο ο ξα τω σε δο
 ξα σαν τι Χρι στω δο ο ξα τω σε στε φα νω σαν
 τι δο ο ξα τω ε νερ γεν τι δι α σθ πα σιν ι α α
 μα α τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tον Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ε δειχθησπλα τυ τε ε ρα τωνουρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο
 κ8 8 σου ου ου ου

***

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐδὲν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι

καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης).

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο ἰερεύς:

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ἰερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ἰερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προοδόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * * *